Ч. 55. Субота 23 (10) марта 1907 Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостwах на провинциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвих соймів. — Угодові переговори. Розрухи в Румунії.

Горішно-австрийский сойм ухвалив резолюцию, котра супротив заяви угорского правительства в справі угодовій взиває австрийске правительство до переведеня цілковитого розділу обох половин монархії, почавши від 1-го січня 1908. — Сойм стирийский приймив вчера закон о управильненю учительских плат і плат краєвих урядників, по чім розпочала ся буджетова дискусия. — На вчерашнім засіданю ческого сойму, в дискусиї над законом о урядниках повітових репрезентаций, котрій противлять ся німецкі посли, пос. Кубр, ческий аґрарець, вніс, аби прочі параґрафи відослати до комісиї з порученем, аби до суботи, т. є. до 23 с. м. виготовила нове справоздане. То внесене ухвалено всіми голосами против голосів молодочехів. З черги одноголосно і без дискусиї принято предложену комісиєю резолюцию в справі угоди. Розпочала ся буджетова дискусия. Член виділу краєвого, Жарский, відповідаючи на закид неправного побираня диєт, заявив, що єго попередник, молодочех, полишив бюро в такім неладі, що бесідник мусів зарядити додаткові праці, аби той нелад усунути. На тім засідане закрито.

З міродатних угорских кругів доносять, що угодові переговори розпічнуть ся зараз по лат. великодних сьвятах, бо в сути річи не були они перервані. Коли не можна з одної сторони сказати, що між обома правительствами єсть зближенє, то було би неоправданим говорити, що переговори розбили ся. — Вчера перед полуднем вели ся в угорскій президиї міністрів угодові переговори, в котрих взяли участь президенти міністрів бар. Бек і др. Векерле, дальше міністер Кошут і міністер рільництва Даранїй, вкінци секцийні шефи Поповичі Зіґгард. В часї засіданя ухвалено взяти назад послідну резолюцию. Конференция тревала від години 11 до $1^1/_2$ з полудня. Сейчас по лат. великодних сьвятах розпічнуть ся дальші переговори між австрийским а угорским правительством, по попередних окремих конференциях переговорюючих сторін. — Вчера повернули з Будапешту до Відня австрийскі міністри др. Коритовский, Аверсперґ, Форшт і Дершата, котрі брали участь в угодових переговорах.

Селяньскі розрухи в Румунії мають свою причину в некористнім материяльнім положеню тої верстви населеня. Рільництво в Румунії було до недавна дуже примітивне, і що йно в послідних десятках лїт наступив переворот, іменно в тім напрямі, що стали брати ся до інтензивнїйшої управи ріллі при помочи машин. Селянин, котрий до недавна винаймав від боярина фальчу ґрунту (около 1 морґа) за низьку ціну, мусить тепер платити кількадесять разів більше, бо до 100 франків а в додатку оплачувати лихварскі надвишки посередникам. Ті посередники втиснули ся між бояр і селян, арендують величезні двірскі обшари, котрі опісля підарендовують селянам і роблять на тім золоті інтереси. Через те румуньский селянин з'убожів. — Wiener allg. Ztg. подає за румуньским статистиком Креанґа слїдуючі цікаві дати що-до тої справи. Найбільшими посередниками суть Фішери з Буковини і Юстери з Ясс. Ті родини арендують від бояр загалом 267.000 гектарів землї, в тім спосібної під управу ріллі єсть 160.000 гектарів. За аренду платять они $3^1/_2$ міліона франків. Отже пересічно випадає їм за гектар по 21 франків, між тим як той сам гектар відарендовують селянам по 40 до 60 франків. В той спосіб використовують ті посередники 50 до 60 тисяч селяньских родин, т. є. около 250 до 300 тисяч душ. Сама ріжниця між тим, що платять посередники властителям, а селяни посередникам, виносить близько двох міліонів франків. І ті використуваня викликали головно противжидівскі

42)

Пан Лєкок.

З французского — Еміля Ґабоpіо.

(Дальше).

Глава трийцять пята.

Понад вузкою казнею, в котрій сидів замкнений обжалований Май, був рід малої вишки, що була виложена камінними плиточками, але так низька, що чоловік середного росту не міг в ній стояти рівно випростований. Кілька тоненьких лучів сьвітла, що добували ся крізь шпари поміж дахівками, осьвітляли се місце так, як би там ледви що зоріло.

Тут, в сім непривітнім місци закватирував ся Лєкок одного красного дня.

До того вибрав він таку годину, о котрій арештант під доглядом двох дозорців виходив що дня на прохід. Лєкок міг отже спокійно виконати всї роботи, потрібні єму до свого уряджения. Підняв дві чи три плитки, а відтак зачав діру робити; робив єї так, що она виглядала як лїйка, в горі ширша, а в долині щораз вузша, аж там, де доходила до стелї Маєвої келї, була вже ледви два центиметри широка. Сю точку вишукав він впрочім вже наперед і то так зручно, що арештант не міг добачити діри з долини.

Підчас коли Лєкок занятий був роботою, стояли директор слїдчої вязниці і Жевроль, котрі конче хотїли з ним туди піти, в дверех вишки та усьміхали ся глумливо.

— Отже то єсть ваша обсерватория, пане Лєкок? — відозвав ся директор.

— Мій Боже, таж так, пане директор.

— Не конче вигідно вам тут буде.

— Але й не так зле, як вам здає ся. Я приніс з собою грубу дергу, щоби єї розстелити на земли і буду на ній лежати.

— Отже будете день і ніч крізь туту дірку дивити ся?

— А так, день і ніч!

— Та й не будете нічого анї їсти анї пити? — спитав Жевроль.

— І ще би! Батько Абсент буде менї носити їсти та залагоджувати мої справунки а як потреба, то й буде мене заступати.

Завистний ґенерал зареготав ся, але той сьміх був очевидно вимушений.

— Чуєш — відозвав ся він — менї жаль тебе.

— Може бути.

— Знаєш, як ти будеш виглядати зі своїм оком в дїрці, щоби арештантови придивляти ся?

— Кажіть, не встидайте ся.

— Отже ти менї виглядаєш як той якийсь старий і нарваний слїдитель природи, котрий всякі можливі зьвірятка кладе під свою грубу люпу і дивить ся, як они під нею лазять.

Лєкок скінчив був свою роботу, встав і відповів на то:

— Порівнанє єсть дуже добре, ґенерале. Ви вгадали: я собі нагадав тих слїдителів природи, о котрих ви так зле відзиваєте ся, і то піддало менї гадку. Так, як они роблять з комахами, так буду я робити з людьми.

— Ого! — відозвав ся директор трохи здивований.

— А так, пане директор — аби-сте знали! Я хочу дійти тайни того обжалованого — та й дійду, я на то закляв ся. Так, вислїджу, бо й при найбільшій енерґії мусить колись прийти слаба хвиля, а тодї я буду на своїм місци. Буду при тім, коли єго воля ослабне, коли він, гадаючи, що сам, перестане удавати, забуде ся на хвильку, коли пробудившись не буде мати вповнї своєї холоднокровности, коли єго возьмесь розпука і він зрадить ся рухом або поглядом — тодї буду я на місци, буду при тім!

Непохитна воля молодого поліциста, яка пробивала ся в тих словах, зробила на директора вязниці сильне враженє.

— Прися'й Богу, — сказав він — що маєте величезну відвагу.

— Та й зовсїм без цїли — замуркотів Жевроль.

Інспектор сказав то дуже легковажним тоном, але поправдї таки вже не був певний свого. Певність Лєкока не позістала без впливу на него. Ануж як би той рекрут мав таки рацию, як би таки на єго вийшло, то Жевроль, що доси був ворожбою в префектурі, дуже би осьмішив ся і посоромив ся.

Ще раз закляв ся він сам перед собою, що той незвичайно рухливий чоловічок не сьміє постаріти ся при поліциї і мимо волї зраджуючи спосіб, яким буде старати ся позбути ся Лєкока додав:

— Видко, що поліция мусить мати дуже

розрухи, бо посередниками суть майже виключно Жиди.

Новинки.

Львів, дня 22-го марта 1907

— З нагоди відзначеня Є. Екс. п. Намістника складали єму вчера о 11 год. рано ґратуляциї насамперед урядники бюра президияльного під проводом шефа того бюра, старости Ґродзїцкого, а по полудни о 1 год. цїле ґремїум радників Двору і радників Намістництва та шефів департаментів під проводом віцепрезидента ґр. Лося.

— Великодні ферії. В наслїдок рескрипту ц. к. Міністерства віроісповідань і просьвіти з дня 5-го марта с. р., ц. к. Рада шкільна розпорядила, щоби у всїх правительственних заведенях наукових, в котрих сеґоріч ферії великодних сьвят (після латиньского обряда) після обовязуючих приписів розпочинають ся дня 26-го марта с. р., день 25-го марта був вільний від науки. (На той день припадає після латиньского обряда сьвято Благовіщеня).

— Іменованя і перенесеня. Львівский висший суд краєвий іменував концепїстами при судах повітових: емеріт. вахмайстра жандармериї Димитрия Юринця для Радехова; вахмайстра жандармериї Станислава Кендзерского для Косова; вахмайстра від уланів Самуїла Біркена для Збаража; підофіцира рахунк. Адольфа Бараша для Краківця; підофіцира рахунк. Ів. Рінтля для Камінки струм.; вахмайстра рахунк. жандарм. в Боснї і Герцеґовинї Ант. Матерну для Будзанова; підофіцирів рахунк. Павла Лацїка для Краківця і Самуїла Зельцера для Косова; вахмайстра жандарм. Никол. Стецика для Луки; підофіцира рахунк. Беріша Люстгаза для Меденич; підофіцира рахунк. Фр. Орнаговского для Краківця і вахмайстра жандарм. Стан. Пельчарского для Підгаєць; — переніс: официяла канцеляряйного Руд. Левицкого з Підгаєць до Косова, і канцелїстів: Зиґм. Кржемїньского з Перемишлян до Львова; Ів. Хмуровича з Краківця до Сколього; Теоф. Орищака з Будзанова до Ходорова; Бронисл. Рожаньского з Радехова до Дрогобича; Йос. Мілїяна з Косова до Ходорова; Йос. Байрачиньского з Ходорова до Тернополя і Макс. Гальпера з Камінки струм. до Дубецка.

— Запомоги на цїли просьвітні і наукові ухвалив сойм з буджету краєвого: для товариства „Жизнь" у Львові 100 К; на видавництво руских книжок шкільних 8000 К; рускому товариству педаґоґічному на видавництва 2300 К; для тов. „Просьвіта" і ім. Качковского по 6000 К; о. Джулиньскому на „Посланника" 800 К; тов. ім. Шевченка на видавництва 12.000 К і оо. Василиянам на видавництва 400 К.

— Дрібні вісти. З днем 16 цьвітня с. р. заводить ся в місцевости Реклинець, жовківского повіта, складницю почтову, сполучену зі своїм урядом почтовим через тижднево шестиразового пішого післанця. — На львівскій клінїцї хірурґічній застрайкувала служба жіноча з причини ручної винди і заявила, що буде доти страйкувати, доки виндою не буде порушати електрика. Поки що обслугують асистенти недужих. — Ярославскі Русини постановили видавати тиждневу газету під заголовком „Ярославска Русь". — Німецка армія одержить нове умундуроване з сїрого сукна, краски подібної до землї. Войскові власти замовили вже значні засоби такого сукна. Дотеперішні мундури будуть уживані тільки в часї нарад. Тота зміна єсть наслїдком досьвіду зробленого підчас послїдної російско-японьскої війни. — На фільварку в Добрусині, званім Віла, вкрадено минувшої ночи два коні одного сивого а другого гнїдого. — П. Герман Корнфельд при ул. Зиґмунтівскій ч. 17 згубив вчера поляреc, а в нїм 600 К і всїлякі папери та записки і фотоґрафію доньки. — П. Едв. Маєрский згубив золоту бразлєтку ланцушкової роботи вартости 50 К. — Розправа против о. Копитчака з Токів, обжалованого о фальшоване векслїв, яка вела ся через кілька днів в Тернополи, закінчила ся тим, що судиї присяжні заперечили вину о. Копитчака, а трибунал на тій основі увільнив обжалованого. Однак прокуратор зголосив жалобу неважности і о. Копичака задержано дальше в арешті.

— Еміґрация робітників і робітниць до Прус збільшає ся — як доносять вісти з Кракова — майже з кождим днем. Передвчера і оногди переїхало через Подгурже-Плашів близько 4000 робітників, а в тім 40 процент женщин. Дуже богато робітників їде із Всхідної Галичини. Уряд зелїзничий обчисляє, що руских робітників їде тепер 50 процент в порівнаню з польскими.

— В Ярославі на загальних зборах тов. „Руска Бесїда" дня 10 марта с. р. вибрано отсей видїл: Осип Янів голова, Семен Ґрех містоголова, Стефан Турин секретар. Анатоль Стрийский господар, Фердинанд Рожек бібліотекар, Евген Костецкий і Юрій Шумский видїлові; о. В. Дуб, п. М. Станько і п. Т. Мельничук заступники видїлових.

— Сокільский концерт, який відбуде ся в недїлю 24 с. м., заповідає ся всесторонно дуже гарно. В концерті беруть участь: п. А. Гаєк, артист тенор нашого театру, п. А. Долгницкий, профессор „Висшого музичного Інститута", п-на О. Гуглевичівна з фортепяновим сольом в супроводі фортепяну, п. В. Пачовский з відчитом, смичковий квартет „Львівского Бояна" і учительский кружок „Сокола" з вправами на поручках.

— З Народної Гостинницї. Внаслїдок нашого оголошеня, що потребуємо хлопця на практику кельнерску, зголосилось більше кандидатів та зараз першого взяли ми на пробу, а коли би тая проба мала випасти некористно, покличемо в порядку хронольоґічним тих, які доси зголосились, про що сею дорогою інтересованим до відома подає — Дирекция.

— Нещаслива пригода. Вчера около 5 год. по полудни занятї були роботою над склепом п. Вікториї Батерней при ул. Батория ч 18 робітники. Два з них, майстер і челядник, стоячи на драбинї, закладали якесь зелїзо а 18-лїтний термінатор Людвик Ґаєвский придержував їм драбину. Підчас роботи зачав сипати ся на них з гори тинк. Коли зацїкавлений челядник підніс голову до гори, щоби подивити ся, звідки то сипле ся, випала з віконця на поді цегла і поцїлила Ґаєвского так нещасливо в голову, що нещасливий з розпукненою головою і облитий кровю повалив ся на землю. Завізвана стация ратункова відвезла нещасливого до шпиталю.

Доходженя переведенї в цїли вияснення причини сеї пригоди виказали, що на кільканайцять мінут перед тим пішли на під служниця панї Батерней, Анна Ризак і прачка Залозецка, щоби там розвісити сьвіжо виправне біле в передїлцї, від котрої віконце виходило якраз в ту сторону, де працювали шлюсарі. Позаяк віконце знаходить ся на два дециметри повисше землї, то не могло бути, щоби хтось міг случайно потрутити ногою цеглу так, щоби она випала. Скорше вже могло би бути, що котрась із тих женщин отворила вікно і підперла цеглою, щоби не замкнуло ся. Однак обі служницї відпирають ся рішучо того, мов би котрась з них отворила вікно і підперла цеглою. В виду того причина нещастя єсть поки що невиясненя.

— Згуба чи крадїж. До п. Штро, властителя контори виміни при ул. Гетманьскій зголосив ся оногди п. Шпрехер, властитель рафінериї з просьбою о позичене єму на кілька днів 16.000 К. П. Штро не маючи під рукою тілько гроший, вислав свого урядника Надля до банку, щоби заставив вартістні папери. За хвилю вернув Надель з вістию, що банк на ті папери хоче дати лише 11.000 К. П. Штро велїв єму взяти тих 11.000 К, а крім того дав єму банкову книжочку, на котру мав взяти кількасот корон. Решту недостаючу до 16.000 К хотїв Штро доложити з своєї підручної каси. Опісля пішов п. Штро за якоюсь орудкою на ул. Шептицких. Вернувши до контори, побачив з зачудованєм, що Надля ще нема. Занепокоєний зателефонував на поліцию, а звідси донесено єму, що Надель є на поліцийній інспекциї, куди сам зголосив ся з донесенєм, що згубив гроші. Мало се стати ся в сей спосіб, що гроші вложені до верхньої кишенї маринарки мали випасти або хтось їх украв в публич-

---

богато гроший, коли оплачує двох людий на то, щоби робити такі дурницї.

Лекок удав, що не чув тих обидливих слів. Ґенерал вже від двох недїль так єму допікав, що він вже аж побоював ся, що єму терпцю не стане, коли би завів з ним якусь суперечку. Волїв длятого мовчати, а дивити ся, щоби був якийсь успіх. Успіх! То найлїпша месть, котра всїх завистних роздавлює.

Впрочім не говорив вже й длятого, щоби оба панове не вистоювали тут ще довше. Може він і підозрівав Жевроля, що той готов якимнебудь шелестом звернути увагу арештанта.

Наконець пішли они собі. Лекок розстелив чим скорше скорше свою дерґу, поклав ся на неї як довгий так, що міг на переміну прикладати око й ухо до дїрки. В тім положеню міг він знаменито розглядати ся по кели. Він видїв двері, ліжко, стіл і столець; лиш місця під вікном і самого вікна не міг добачити.

Ледви що розглянув ся, як заскрипіли двері. То Май вернув з проходу. Він був дуже веселий і розповідав якусь історию, котра мусить була досить цїкава, бо дозорець задержав ся ще на хвильку в кели, щоби дослухати єї кінця. Лекок був вже рад з того, що проба випала так знаменито. Він так само все добре чув, як і видїв. Голос доходив так добре до єго уший, як коли-б він слухавку приложив до уха. Чув кождісеньке слово.

Коли дозорець вийшов, перейшов ся Май ще кілька разів по кели; відтак сїв собі отворив книжку з поезиями Беранжера і читав майже цїлу годину. Відтак поклав ся на ліжко.

Аж коли принесли вечерю, встав знову і з'їв з добрим апетитом. Відтак взяв знову книжку до руки і поклав ся аж тодї спати, коли наказано сьвітло гасити.

Лекок знав добре, що в ночи не добачить нїчого, але якраз в темнотї міг зачути якісь слова, в котрих могла би містити ся якась правда. Та й то ожидане завело єго. Май перевертав ся на своїм сїннику на всї боки, зітхав а хвилями навіть здавало ся, як би плакав, але не відзивав ся анї словом.

З рана лежав довго. Аж коли о одинайцятій годинї дали знак, що будуть роздавати снїдане, схопив ся він з постелї на рівні ноги, перейшов ся кілька разів по кели а відтак заспівав на цїле горло стару пісню:

Як Діоґен в старій своїй свитї
Так сьміюсь я та й пю веселий...

Аж коли дозорець увійшов зі стравою, перестав він співати.

Так минув один день і другий; слїдуючі були такі самісенькі: серед співу, їди, спаня, чищеня рук та нігтів минали днї тому якомусь акробатови. Цїла єго завсїгди однакова постава була як у чоловіка з дуже щасливим успособленєм, котрий нудить ся страшенно.

Як би й не було а той якийсь загадочний чоловік грав свою ролю так знаменито, що Лекок, перележавши шість днів і шість ночий на своїй вишцї, не зблизив ся анї о волос до своєї цїли. Мимо того все ще не сумнївав ся. Він добачав, що кождого ранка о тій порі, коли приносять їсти, коли урядники вязницї ходять всїма коритарями, обжалований зачинає напевно співати свою пісню про Діоґена.

Тота пісня, думав собі Лекок, то без сумнїву якийсь сиґнал. Що дїє ся там коло вікна, де не можу заглянути? Ну, завтра то довідаю ся.

На другий день постарав ся він вже о то, що Мая вивели на прохід вже о пів до одинайцятої і взяв директора з собою до казнї. Урядник той не дуже рад був з того, що єму вже з рана не дають спокою.

— Щож такого хочете менї показати? — питав ся він кілька разів. — Щож там такого дивного?

— Може зовсїм нїчого! — відповів Лекок — а може щось дуже важного.

В сїй хвили вибила одинайцята година а він заспівав пісню:

Як Діоґен в старій своїй свитї...

Ледви зачав він співати другу строфку, як їм під ноги впала кульочка з мякушки хлїба такої величини як куля з рушницї, котру хтось зручно кинув каблуком почерез деревляну скриню перед вікном.

(Дальше буде).

нім виходку при Гетманьскій улици. Се пояснене видало ся поліциї неймовірним і тому задержано Надля в поліцийних арештах і розпочато доходжене. Підчас ревізиї переведеної у батька Надля найдено 600 К.

— **Невинний Йосиф або пригода вояка на варті.** Забавну справу о обиду вояка, стоячого на варті, судив оногди віденьский суд на Леопольдштадті. Обжаловані були дві усьміхнені служниці, против котрих войскова команда внесла таку жалобу: В ночи з дня 5 на 6 липня 1906 замельдував інфантерист Іван Керечник, що слідує: Я стояв на варті перед маґазином войсковых ліжок в Пратері і ходив по приписаній стежці. Около 11 год. в ночи побачив я в однім вікні будинку дві якісь дівчини, котрі ввічливо кивали на мене. Я ішов дальше своєю дорогою і не зважав на них. Тоді они стали ще ввічливійші і кидали мені поцілунки та просили, щоби я зайшов до них на гору. Я не згодив ся на їх любовні зазиви і сказав, що я в службі та не сьмію сходити з варти. Тоді они мені покривили ся і щезли. Коли я відтак патролював під вікном, обілляв мене хтось студеною водою. Я обтряс ся і пішов дальше. Але кілько разів я перейшов попід вікно, тілько разів виливали на мене воду і реготали ся. Наконець скочив я саме під вікном на бік і побачив руку якоїсь дівчини, котра держала склянку з водою. Прошу о покаране тих дівчат. Судия спитав ся обжалованих, котра то з них обілляла бідного вояка водою, котрий певно волів би був з ним пожартувати, як стояти на варті, але не хотів нарушити свого обовязку. Кожда з дівчат сказала тоді, що то не она обливала водою; то мусіла зробити „тамта друга". А що не було способу викликати виновницю, то судия увільнив обі.

† **Померли:** О. Николай Огоновский, парох в Джурові, декан снятиньский, совітник консисторский з відзнаками крилошаньскими, член інститутів „Народний Дім" у Львові і в Станиславові, упокоїв ся на запалене легких д. 18 с. м. в 57 р. житя, а 33-ім сьвященьства.— Евгенія Витошиньска, управ. 2-кл. шк. в Бушковичах під Перемишлем, упокоїла ся 16 с. м. в 50 р. житя. Покійна була членом „Просьвіти", „Руск. педаґ. тов-а" і „Взаїмної помочи".— Др. Юліян Кмита, ц. к. ад'юнкт судовий в Підбужи, помер д. 17 с. м. в домі своїх родичів в Стрию в 29-ім році житя. Покійник був членом всіх народних товариств і виділовий „Руского Касина", „Бояна", „Каси задаткової" і „Народного Дому".

Телеґрами.

Відень 22 марта. Президент міністрів бар. Бек вернув вчера вечером з Будапешту.

Париж 22 марта. Палата послів приняла проект закона о грах і ухвалила радити над інтерпеляциями в справі одного дня спочинку в тиждни та в справі катастрофи на „Єні" і ствердженя одвічальности за ню, як також над внесенями вибору комісиї для розслїдженя близших подрібностий тої катастрофи.

Петербург 22 марта. (П. А.) Міністер торговлї не згодив ся на жадане швайцарского правительства в справі зміни дотеперішної системи мита на кишеневі годинники і їх части складові при ввозї до Росиї.

Петербург 22 марта. Нинїшне засїдане Думи розпочало ся о 11 год. 10 м. Президент Ґоловін відчитав між иншими звіт о внесенях в справі уневажненя виборів з ґуберній пензеньскої, тобольскої і калуґскої. Дальше відчитав підписане 32 послами донесене о битю поліцією посла з пермскої ґубернії Сиґова; донесене то підперте всілякими документами. Справа тота стане на порядку дневнім слідуючого засїданя. Відтак подав президент до відомости, що 87 послів предложило внесене в справі амнестиї. Палата приступила до вибору комісий фінансової, буджетової і инших.

Москва 22 марта. Засуджений военним судом на смерть за рабунок селянин Толпекін зізнав, що брав участь у „вивласнюваню" при помочи аґента виділу охрани, Козлова, щоби пізнати ся з революционістами і видавати їх в руки поліциї. Козлов доставляв єму бомб і револьверів і дав єму на письмі забезпечене, що не буде за то одвічати. Оборонці просили о здержане виконаня вироку і відослане справи до слїдства. Суд відмовив, а тоді оборонції вийшли із салї. Прокуратор заявив на то, що з причини браку оборони не може розглянути ся в справі. Суд відрочив відтак засїдане.

Катеринослав 22 марта. Вистрілами з револьверів убито оногди начальника варстатів електричних Василенкова. Убийників зловлено.

Харбін 22 марта. (П. А.) Командант сполучених корпусів манджурских від'їхав вчера до Петербурга. В той спосіб евакуация Манджуриї з войск росийских вже скінчена.

Манаґва (в Нікараґві) 22 марта. Після вістий з поля війни з дня 20 с. м. вечером потверджає ся вість о побіді войск нікараґвайских над войсками держав Гондурас і Сальвадор, з котрих сотки остались на побоєвищи. Нікараґвайске войско взяло богато неприятелїв до неволї і здобуло 2000 карабінів та богато муниції. Мабуть заняло оно також одно з портових міст держави Гондурас.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів". Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариску забаву під поданним заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Петутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^1/_8$ до $^{30}/_9$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщики
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалы
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ	Приходять до Львова
		в день
	6 10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Петутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщики
	1 5.	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_6$ до $^{30}/_9$), Сколього ($^1/_6$ до $^{30}/_9$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Петутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Петутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщики
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).